ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ଅଠଷଠି

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସତ୍ୟର ଉନ୍ମୋଚନ: ପ୍ରତିନିଧି ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂଘର୍ଷ ଏବଂ ୧୪୪,୦୦୦ ଜଣଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ

Jeff Pippenger
2024-03-30

ଆମେ ଏବେ ଡାନିଏଲ ଗ୍ରନ୍ଥର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଏଗାର ଓ ବାର ପଦରେ ଚିତ୍ରିତ ପ୍ରକ୍ସି ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଆଲୋଚନା କରୁଛୁ। ସେହି ପଦମାନଙ୍କରେ ଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁଦ୍ଧ ନାସ୍ତିକ ଶକ୍ତି ରୁଷିଆ ଏବଂ ଉକ୍ରେନ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ରେନର ଯୁଦ୍ଧକୁ ସୂଚିତ କରେ। ସେହି ପଦମାନଙ୍କରେ, ପୁଟିନ ପ୍ଟୋଲେମୀ ଚତୁର୍ଥଙ୍କ ପରି ବିଜୟୀ ହୁଅନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବିଜୟ ପରେ ସେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଉନ୍ନତ ହେବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମମୁଗ୍ଧ ସ୍ୱୟଂ-ଉତ୍କର୍ଷତା ତାଙ୍କର ୱାଟରଲୁର ସାଧନ ହେବ। ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଇତିହାସର ଐତିହାସିକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପକାରୀ, ଯେମାନେ ବୁଝନ୍ତି ଯେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଇତିହାସ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବେ କ'ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟରେ, ଦାନିଏଲ—ଯିଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷକାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି—"ଦର୍ଶନ" ଏବଂ "ବିଷୟ" ଉଭୟକୁ ବୁଝୁଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛନ୍ତି। "ଦର୍ଶନ" ଏବଂ "ବିଷୟ" ପୁନଃପୁନି ଏକାସାଙ୍ଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ, ତଥାପି ଏକ ସତ୍ୟରେଖାର ଦୁଇଟି ପୃଥକ୍ ଅଂଶ ଭାବେ ଏକାପରେକା ଭିନ୍ନ ରହେ। ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଉଲାଇ ଏବଂ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀମାନ। ସେଗୁଡ଼ିକ "mareh" ଏବଂ "chazon" ଦର୍ଶନମାନ। ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ତେଇଶଶହ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପଚିଶଶହ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ। ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଏବଂ ବାହ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ। ପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି ନାହିଁ। ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖର ନିୟମ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଶେଷ ଦର୍ଶନରେ ଦାନିଏଲ ବିଷୟରେ ଆମକୁ ପ୍ରଥମେ ଯାହା କୁହାଯାଇଛି, ତାହା ହେଲା ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷକାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ "chazon" ଓ "mareh" ଉଭୟକୁ ବୁଝନ୍ତି। ଏହିକାରଣରୁ, ଯଦି ଏଗାରୋ ଓ ବାରୋ ପଦ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ଇତିହାସକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ହୋଇ, ତେବେ "ଦର୍ଶନ" ଏବଂ "ବିଷୟ"କୁ ଦେଖିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ।

ଦାନିଏଲ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ମିଲ୍ଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୁନରାବୃତ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ, ମିଲ୍ଲରାଇଟମାନଙ୍କ ପରି, ପ୍ରଥମ ନିରାଶାଭଙ୍ଗ ଭୋଗ କରିଥିଲେ, ଯାହାକି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ତଳହୀନ ଗର୍ତ୍ତରୁ ଉଠିଆସୁଥିବା ନାସ୍ତିକ "woke" ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ବଧ କରାଯାଇଥିବାରୂପେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ତାହାପରେ ସେମାନେ ସେହି ମହାନଗରର ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ପଡ଼ିରହନ୍ତି, ଯାହାକୁ ମିଶର ଓ ସୋଦୋମ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଅଜଗରର ଅନୁସରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ "ଆନନ୍ଦ" ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଶୋକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା।

ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ନର ଇତିହାସ ଲାଜାରର ପୁନରୁତ୍ଥ ାନ ଦ୍ୱ ାରା ମଧ ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା; ତାଙ୍କ ର ପୁନରୁତ୍ଥ ାନକୁ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ର ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ନ-କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ପରିଚିହ୍ନ ିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ, ଯେପରି ଖ୍ରି ଯେମାନଙ୍କ ୁ ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ିତ କରନ୍ତ ି ସେମାନଙ୍କ ର ଏକ ପ୍ର ତୀକ, ଯେରୁଶାଲେମକୁ ହୋଇଥିବା ବିଜୟୋତ୍ସ ବମୟ ପ୍ର ବେଶର ଅଗ୍ର ଗାମୀ ହେଲେ; ଯାହା ମିଲରୀୟ ଇତିହାସରେ ମିଡ ୍ନାଇଟ୍ କ୍ର ାୟ ଆନ୍ଦ ୋଳନର ପ୍ର ତିରୂପ ଥିଲା, ଏବଂ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ଇତିହାସରେ ମଧ ୍ୟ ଲାଜାରର ପୁନରୁତ୍ଥ ାନ ସେ ସମୟରେ ଘଟିଥିଲା ଯେବେ ତାଙ୍କ ର ଭଉଣୀମାନେ, ମରୀୟମ ଓ ମାର୍ଥା, ଶୋକ କରୁଥିଲେ; ଯେପରି ଦାନିୟେଲ ଦଶମ ଅଧ ୍ୟାୟର ଏକୋଇଶ ଦିନ ଧରି କରୁଥିଲେ। ଦଶମ ଅଧ ୍ୟାୟରେ, ଦାନିୟେଲଙ୍କ ର ଶୋକ ମୀଖାଏଲଙ୍କ ର ଅବତରଣ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ, ସେହି ନିଜେ ସେଇ ବ୍ୟ କ୍ତ ିତ୍ୱ ଯାହାଙ୍କ "ସ୍ୱ ର" ଲାଜାର ଓ ମୋଶାଙ୍କ ୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବନକୁ ଆଣିଥିଲା। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଏକାଦଶ ଅଧ ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ ଦୁଇ ସାକ୍ଷ ୀଙ୍କ ର ପୁନରୁତ୍ଥ ାନ, "ମାରାହ୍"ର କାରଣକାରୀ ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱ ାରା ଦାନିୟେଲଙ୍କ ର ରୂପାନ୍ତ ର

ହେବାରେ ପ୍ର   ତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଦାନିଏଲ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କିତ ହେବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏଗାରୋଟିଅ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଗବ୍ରିଏଲ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ ଘଟିବ। ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା ଘଟିବ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ଏମିତି ଏକ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ରେଖା ଉପରେ ରେଖା ବିଛାଇବାର ପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱାରା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି। ସେହି ପ୍ରୟୋଗର ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖର ନିୟମ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଠିକ ବୁଝାମଣା କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯେମାନେ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିବା ସେହି ରେଖାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଓ ବାହ୍ୟ ଉଭୟ ସତ୍ୟକୁ ଦେଖନ୍ତି। ସେମାନେ ହେଲେ ସେହିମାନେ, ଯେମାନେ "ଦର୍ଶନ" ଓ "ବିଷୟ" କୁ ବୁଝନ୍ତି।

ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଜଣ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶକୁ ବୁଝିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରିବେ; କାରଣ ସନ୍ଦେଶ ଓ ଅନୁଭବକୁ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ସନ୍ଦେଶ ହିଁ ପବିତ୍ର କରେ, କାରଣ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ହେଉଛି ସତ୍ୟ। ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ସତ୍ୟ ବୋଲି ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଛି, କାରଣ ଏହା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ, ଯେଉଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନେ ସେ କିଏ ଏବଂ ସେ କ'ଣ—ତାହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଛାଡ଼ି ଅଧିକ କିମ୍ବା କମ କିଛି ନୁହେଁ। ସେହି Palmoni, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ, ଗୁପ୍ତ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଗଣକ। ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାଷାବିଦ୍, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ, ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା। ସେ କିଏ—ତାଙ୍କର ଏହି ଉପାଦାନମାନେ ହିଁ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ନିୟମମାନଙ୍କୁ ପରିଭାଷିତ କରେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସନ୍ଦେଶକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଅନୁଭବକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ।

ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲ୍, ଶିନାରର ଦୁଇଟି ମହାନଦୀ, ପର୍ସିଆ ଉପସାଗରକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗମସ୍ଥଳୀ ନିକଟରେ ଶାଉ ଅଲ୍-ଆରବ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଏକ ଦଲଦଲିଆ ଅଞ୍ଚଳ ଗଠନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏକମାତ୍ର ନଦୀରେ ଏକୀଭୂତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ଶାଉ ଅଲ୍-ଆରବ୍ ହେଉଛି ଇଉଫ୍ରେଟିସ୍ ଓ ଟାଇଗ୍ରିସ୍ ନଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନେକ କ୍ଷୁଦ୍ର ନଦୀ ଓ ଝରଣାମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗମରୁ ଗଠିତ ଏକ ନଦୀ-ବଦ୍ୱୀପ। ତଥାପି, ବଦ୍ୱୀପ ଅଞ୍ଚଳର ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଇଉଫ୍ରେଟିସ୍ ଓ ଟାଇଗ୍ରିସ୍ ସେମାନଙ୍କର ପୃଥକ ପରିଚୟକୁ ଅବିକଳ ରଖି, ପୃଥକ ନଦୀରୂପେ ପର୍ସିଆ ଉପସାଗରକୁ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଓ ବାହ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୃଥକ ସମ୍ପର୍କକୁ ଅବିକଳ ରଖନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଉପସମାହାରକୁ (ଶେଷ ଦିନମାନରେ) ପହଞ୍ଚନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଅନେକ ଅଂଶଗ୍ରାହୀ ନଦୀ ଓ ଝରଣା ସହିତ ଏକ ବଦ୍ୱୀପ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି। ଯୀଶୁ ସ୍ୱାଭାବିକର ମାଧ୍ୟମରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକକୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଭାବ ଏକ ବଦ୍ୱୀପୀୟ ବନ୍ୟାଭୂମି ଗଠନ କରେ, ଯଦ୍ୟପି ସେହି ଦୁଇଟି ମହାନଦୀ ନିଜନିଜ ପୃଥକ ଭୂମିକାକୁ ଅବିକଳ ରଖନ୍ତି।

ଏକୋଇଶି ଦିନର ଶୋକର ସମୟ ସେହି ସମୟ ସହ ସମନ୍ୱିତ, ଯେତେବେଳେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସମୟାବଧି ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଓ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ସେହି ସମୟାବଧି ଏକ ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ ସମୟାବଧିର ମଧ୍ୟରେ ଘଟେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ସମୟର ଶେଷରେ ମୋହରାଙ୍କନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିଲା; ଏହା ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଭାବେ, 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଅବତରଣ କଲେ। ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାରକୁ ଆଣିଲେ, ଏବଂ ଏଥର ଯେ କେତେକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ। ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ସମୟର ଶେଷରୁ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କରିନଥିଲା। ମୋହରାଙ୍କନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅବତରଣ କରି ତୃତୀୟ ହାୟର ସପ୍ତମ ତୂରୀର ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର ଧ୍ୱନିତ କଲେ।

ସପ୍ତ ମ ତୁରୀର ଧ୍ୱ ନିତ ହେବା ସେହି ସ୍ଥ ାନ, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ରହସ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୁଏ; ଏବଂ ସେହି ରହସ୍ୟ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ନକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ସେହି ତୁରୀର ଧ୍ୱ ନିତ ହେବା ସମୟରେ ଘଟେ। ସେହି ତୁରୀ ତିନୋଟି ସ୍ୱ ର ମାରେ, କାରଣ ସେ ସତ୍ୟ ଅଟେ। ପ୍ର ଥମ ସ୍ୱ ର ଥିଲା ସେପେ ୍ଟମ ୍ବର 11, 2001, ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସ୍ୱ ର ଥିଲା ଅକେ ୍ଟାବର 7, 2023, ଏବଂ ସେହି ତିନୋଟି ସ୍ୱ ରର ତୃତୀୟଟି ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ାନିୟମ ସମୟରେ ଅଛି। ସେହି ତିନୋଟି ସ୍ୱ ର ସତ୍ୟ ରେ ସଦା ଅବସ୍ଥ ିତ ଥିବା ତିନୋଟି ପଦକ୍ର ମ ଅଟେ। ଦଶମ ଅଧ ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ର ତିନିଥର ସ୍ପ ର୍ଶ ତାଙ୍କ ର ଅନୁଭବକୁ ସେହି ଇତିହାସିକ କାଳଖଣ୍ଡ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରିଥିଲା, ଯାହା ସପ୍ତ ମ ତୁରୀର ତିନୋଟି ସ୍ୱ ର ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଛବିରେ ପରିଣତ ହେବାର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚିତ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା ଘଟେ ତାହାର ସନ୍ଦେଶ; କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଅର୍ଥରେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ନୁହେଁ। ଏହା ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଯାହାକୁ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୋହରାଙ୍କନ ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ବୁଝନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି।

ଯେତେବେଳେ ଗବ୍ରିଏଲ୍ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପୂର୍ବବାଣୀମୟ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ପୂର୍ବବାଣୀମୟ ରେଖାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପଦ୍ୟ କୋରେଶଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମ ବୁଶ୍ ଭାବେ) ନେଇ, ଶେଷ ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ 1989 ମସିହାରେ, ଆରମ୍ଭ କରି, ପଞ୍ଚଚାଳିଶତମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କ (ଷଷ୍ଠ) ଇତିହାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ; ଏବଂ ସେଠାରେ ପୂର୍ବବାଣୀମୟ ଇତିହାସ ବିରତ ହୁଏ, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପଦ୍ୟରେ ସପ୍ତମ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଜାତିସଂଘର (ମହାନ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡର) ଇତିହାସକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଏ। ତେଣୁ, ବିଶ୍ୱବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରୁଥିବା ଧନୀ ଷଷ୍ଠ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭାବେ ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା, ଏକ ଏମିତି ସତ୍ୟ ଯାହା ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କରିବାର ସମୟରେ ପୂରଣ ହୁଏ। ଏହିପରି, ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର ସତ୍ୟ।

ପଞ୍ଚମରୁ ନବମ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପୋପତନ୍ତ୍ର ୫୩୮ ମସିହାରେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ଓ ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି। ନିଶ୍ଚୟ, ଏହା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ, କାରଣ ଏହା ଚାଳିଶମ ପଦକୁ ଧାରଣ କରେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ କରେ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କରାଯାଉଥିବା ସମୟାବଧିରେ ଘଟୁଥିବା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ। ଦଶମ ପଦ, ପଞ୍ଚମରୁ ନବମ ପଦମାନଙ୍କ ପରି, ଚାଳିଶମ ପଦର ବୈଧତାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ମୋହରାଙ୍କନର ସମୟରେ ପୂରଣ ହେଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ନାହିଁ। ତଥାପି, ଏହା ୧୯୮୯ କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ସେହିପରି ଭାବେ, ଚାଳିଶ-ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୯୮୯ ଠାରୁ ଏକ ନିରବ ଅବଧିକୁ ବର୍ଜନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ କରେ।

ଏଗାରରୁ ପନ୍ଦର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର କାଳରେ ପୂରଣ ହୁଏ। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ପଦ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ଭିତରେ, ଏବଂ ଚାଳିଶତମ ପଦରେ 1989 ଓ ଏକଚାଳିଶତମ ପଦରେ ରବିବାର ଆଇନ ମଧ୍ୟରେ ମେଳ ଖାଉଛି। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ, ଏବଂ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲାଭ ଆମେ ଯଦି ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେହିପରି ଭାବରେ ନିଶ୍ଚୟ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲାଭ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର, କାରଣ ଏହା ସେଠାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସର ବୁଝାମଣାକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ବୁଝାମଣା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଅନୁଭବକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ। ସନ୍ଦେଶର ବୁଝାମଣା, ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନର ଅନ୍ତିମ ବୃଦ୍ଧି, ଯାହା ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର କାଳରେ ପୂରଣ ହେଉଛି, ସେହିଟି ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଥିବା ବିଷୟ, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ। ଏହି କାରଣରୁ, ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଏବଂ ବାହ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

ଲେବ୍ୟ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ା ଛବ ିଶ ଅଧ ୍ୟାୟର “ସାତ ଥର” ନିଶ୍ଚ ୟରୂପେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ନ ସମୟର ଅଂଶ ଅଟେ; କାରଣ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ର ଦୁଇଟି ପ୍ର ାର୍ଥନା, ଯାହା ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଓ ନବମ ଅଧ ୍ୟାୟରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ, ପଶୁର ପ୍ର ତିମା ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏକ ଦ୍ୱ ିମୁଖୀ ପ୍ର ାର୍ଥନାକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି

ଅନୁଭବକୁ ମଧ ଗ୍ର ହଣ କରିବା ପାଇଁ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଉତ୍ପ ନ୍ନ ହୁଏ ଯେମାନେ ନିଜ ପାପ ଓ ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ର ପାପର କ୍ଷ ମା ପାଇଁ ଲେବ୍ୟ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ । ଛବ ିଶ ଅଧ ାୟର ପ୍ର ାର୍ଥନାକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତ ି। ବାହ୍ୟ ପ୍ର ାର୍ଥନା ପଶୁର ପ୍ର ତିମାକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରେ, ଏବଂ ଅନ୍ତ ର୍ନିହିତ ପ୍ର ାର୍ଥନା ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ପ୍ର ତିମାକୁ ଉତ୍ପ ନ୍ନ କରେ।

ଦାନିଏଲ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସକୁ—ବିଶେଷକରି ସେହି ଇତିହାସକୁ ଯାହା ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ-କାଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପାଏ—ବୁଝିବା ବିଷୟଟି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେ ଏବଂ ସେହି ତିନିଜଣ ଯୋଗ୍ୟ ପୁରୁଷ, ଧାତୁମୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନବୂଖଦ୍‌ନେସରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଗୁପ୍ତ ସନ୍ଦେଶକୁ ବୁଝିବାକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ନବୂଖଦ୍‌ନେସରଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ସଠିକ ବୁଝାମଣାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ, ସେହି ବୁଝାମଣା ବୁଝୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରାଏ ଯେ, ସେମାନେ ଆଶାହୀନ, ଯଦିନା ସେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ଅନୁଭବକୁ ସାଧନ କରନ୍ତି।

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଅନୁଭବକୁ, ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଅନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ଘଟଣାମାଳାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବର୍ଣ୍ଣନାରୁ ପୃଥକ କରିବା, ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଜଣେ ଛାତ୍ର ଭାବେ ବିଫଳ ହେବା ସମାନ। ଦାନିଏଲ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଏଗାର ଓ ବାର ପଦରେ, ସୀମାରେଖାସ୍ଥ ଯୁଦ୍ଧ, ରାଫିଆର ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ବିଜୟ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟରେ ଚିହ୍ନିତ ତିନୋଟି ପ୍ରତିନିଧି ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ୱିତୀୟଟିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ସତ୍ୟର ପ୍ରକାଶକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ କରାଉଥିବା ଚାବି ହେଉଛି ଅଦ୍ଭୁତ ଭାଷାବିଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଶମ ପଦରେ ଉତ୍ତରର ରାଜା "ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଅତିକ୍ରମ କରି" ଦୁର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଗଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ପହଞ୍ଚିବାର ବ୍ୟବହାର। ସେ "ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଅତିକ୍ରମ କରିବା" ବିଷୟକ ଆଉ ଦୁଇଟି ପଦ ଯୋଗାଇଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଏପରି କରି ସେ ଘଟଣାମାଳାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଏବଂ ସେହି ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକର ବୁଝାମଣି ଯେଉଁ ଅନୁଭବ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଥିବା, ସେହି ଅନୁଭବକୁ ଏକତ୍ର କରିଥାନ୍ତି।

> କିନ୍ତୁ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଉଦ୍ଦୀପିତ ହେବେ, ଏବଂ ବିଶାଳ ସେନାବଳର ଏକ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ସମାବେଶ କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ପ୍ରବାହିତ ହେବ, ଏବଂ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଯିବ; ତାହାପରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବ, ଏବଂ ନିଜ ଦୁର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ଦୀପିତ ହେବ। ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା କ୍ରୋଧେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେବ, ଏବଂ ବାହାରିଆସି ତାହାଙ୍କ ସହିତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ସହିତ, ଯୁଦ୍ଧ କରିବ; ଏବଂ ସେ ଏକ ବଡ଼ ଜନସମୂହକୁ ସମରକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବ; କିନ୍ତୁ ସେହି ଜନସମୂହ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ। ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଜନସମୂହକୁ ହଟାଇ ଦେଇଥିବ, ତାହାର ହୃଦୟ ଉଦ୍ଧତ ହେବ; ଏବଂ ସେ ଅନେକ ଦଶସହସ୍ରଙ୍କୁ ପତନ କରାଇବ; କିନ୍ତୁ ତାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ସଶକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲ 11:10–12।

୨୦୧୪ ମସିହାରେ ପୁଟିନ୍‌ୟୁକ୍ରେନ୍‌ରେ ଏକ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କଲେ; ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକାଦଶ ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଜଣେ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବା ଦରକାର ଯେ, ଦଶମ ପଦ ଏମିତି ଏକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଦାନିଏଲ୍‌ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଚାଳିଶତମ ପଦର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଂଶକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରେ। ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ଦଶମ ପଦ ଚାଳିଶତମ ପଦକୁ ଯାହା ଯୋଗ କରେ, ତାହା ହେଲା—୧୯୮୯ ମସିହାରେ ସୋଭିଏତ୍‌ୟୁନିଅନ୍‌କୁ ଯେତେବେଳେ ଭାସାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରର ରାଜା କେବଳ ତାହାର ଦୁର୍ଗ ("ଗଳା") ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ର ଉଠିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଜଣେ ଛାତ୍ର ଏହା କ'ଣ ସୂଚିତ କରୁଥିଲା ତାହା ଜାଣିପାରନ୍ତା ନାହିଁ, ଯବତ୍‌ସେ ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ୮, ପଦ ୮ କୁ ଦେଖିନଥାନ୍ତା। ତାପରେ ସେ ଏହା ପରିଚୟ କରିବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧିକାର ପାଇଥାନ୍ତା ଯେ, ଏହି ତିନୋଟି ପଦକୁ ଏକାତ୍ମକ ଭାବେ ଯୋଡ଼ିଥିବା ଏକ ପ୍ରକାଶଭଙ୍ଗୀ ଅଛି, ଯାହା ସମଗ୍ର ବାଇବେଲ୍‌ରେ କେବଳ ତିନିଥର ମାତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି।

ତାହାପରେ ଛାତ୍ର ଙ୍କ ୁ ଏକ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ର ଆବଶ୍ୟ କତା ହେବ, ଯେ ବାଇବେଲରେ "overflow and pass over" ବାକ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ଟି ଯେ ତିନିଥର ଦେଖାଯାଇଛି, ସେହିଟି ଏକ ଉଦ୍ଦେ ଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ର୍ ପୁନରାବୃତ୍ତ ି ଅଟେ। ଏହି ସତ୍ୟ ର ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ସ୍ଥ ାପିତ ହୁଏ, କାରଣ ସେହି ତିନୋଟି ପଦ (ସାକ୍ଷ 1) ସମସ୍ତେ ଏକ ଉତ୍ତ ରର ରାଜାଙ୍କ ୁ ଏକ ଦକ୍ଷ ିଣର ରାଜାଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ର ମଣ କରୁଥିବା ବିଷୟରେ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ। ଏହି ତିନୋଟି ସାକ୍ଷ 1, ଯେଉଁମାନେ ଦୁଇ ପ୍ର କାରର ଆନ୍ତ ରିକ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ଦ୍ୱ ାରା

ସେହି ଏକେଇ ପ୍ର ତୀକାତ୍ମ କ ଇତିହାସ ଭାବେ ସୁନିଶ୍ଚ ିତ ହୋଇଛନ୍ତ ି, ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀର ଛାତ୍ର ଙ୍କ ୁ ପରେ ସେହି ତିନୋଟି ପଦକୁ ପରସ୍ପ ର ଉପରେ, “line upon line” ଶୈଳୀରେ, ସ୍ଥ ାପନ କରିବାକୁ ପ୍ରେ ରିତ କରେ। ସେହି ପ୍ର ୟୋଗ ପଦଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତ ୁକୁ ବିସ୍ତ ାର କରେ, ଯେଉଁ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ତ ରର ରାଜା ଓ ଦକ୍ଷ ିଣର ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ ଘଟୁଥିବା ଯୁଦ୍ଧ କୁ ଚିତ୍ର ିତ କରେ।

ଯିଶାୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସାତର ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ପଦ, ଦଶମ ପଦରେ ଥିବା “ଦୁର୍ଗ” କ’ଣ ସୂଚାଏ, ସେହି ଧାଧାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସଙ୍କେତ ପ୍ରଦାନ କରେ; କାରଣ “ଦୁର୍ଗ” ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦଟି, ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ସାତମ ପଦରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ଯେ “ଦୁର୍ଗ” ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା, ସେହି “ଦୁର୍ଗ” ହିଁ ଅଟେ। ଡାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଏକତ୍ରିଶତମ ପଦରେ “ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ” ବାକ୍ୟଖଣ୍ଡରେ “ଦୁର୍ଗ” କୁ “ଶକ୍ତି” ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। ଏହିପରି, ଏହି ଦୁଇ ପଦ (ସାତ ଓ ଏକତ୍ରିଶ), “ଦୁର୍ଗ” ଯେ ଏକ ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ କିମ୍ବା ଏକ ରାଜାଙ୍କୁ ସୂଚାଏ, ତାହା ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କରେ। ଏହି ସତ୍ୟଟି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ଉଭୟେ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ) ସ୍ଥିର ହେବା ପରେ, ଯିଶାୟ ଯେତେବେଳେ ସାତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ପଦର ତାଙ୍କର ଗୂଢ଼ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ, ଦୁଇଟି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା “ଦୁର୍ଗ” ଯେ ଏକ ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ, କିମ୍ବା ସେହି ରାଜ୍ୟର ରାଜା, ତାହା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ସ୍ଥିର କରନ୍ତି ଯେ ୧୯୮୯ ପୂର୍ବରୁ ସୋଭିଏତ ୟୁନିଅନ, ଯାହାର ମୂଳ ରାଷ୍ଟ୍ର ଥିଲା ରୁଷିଆ ଏବଂ ଯାହାର ରାଜଧାନୀ ସହର ଥିଲା ମସ୍କୋ, ତାହାର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ମିକାଲ ଗୋର୍ବାଚେଭ। ଗୋର୍ବାଚେଭଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟମାନ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ତାଙ୍କର ଲଲାଟ ଥିଲା—ଏହା କୌଣସି ଆକସ୍ମିକ ଘଟଣା ନୁହେଁ।

ପଙ୍କ୍ତି ପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ଏହି ପ୍ରୟୋଗର ଉପସଂହାର ତାହାର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଏହିପରି କହି ଜୋର ଦେଇ ପ୍ରକାଶ କରେ: “ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ନାହିଁ।” ଯୀଶୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ମୂର୍ଖମାନେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ସେସବୁକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ହୃଦୟରେ ଧୀର।” [See Luke 24:25] ଏଜ୍ରା ଲେଖିଥିଲେ, “ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରଭାତେ ଶୀଘ୍ର ଉଠି ତେକୋଆର ଅରଣ୍ୟକୁ ବାହାରିଗଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯିବାବେଳେ, ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ କହିଲେ, ହେ ଯିହୁଦା, ଏବଂ ହେ ଯେରୁଶାଲେମର ନିବାସୀମାନେ, ମୋ କଥା ଶୁଣ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର, ତେବେ ତୁମେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ; ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର, ତେବେ ତୁମେ ସମୃଦ୍ଧି ପାଇବ।” [See 2 Chronicles 20:20] ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ସାତ ଥର ଶୁଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି। “ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି, ତାହା ଶୁଣୁ।”

ସ୍ଥାପିତ ହେବା ମାନେ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅଟେ, କାରଣ ମୂର୍ଖମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ହୃଦୟରେ ଧୀର ଅଟନ୍ତି। ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହା କହିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସମୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି, କାରଣ ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହା ଶୁଣନ୍ତି। ରୁଷିଆର ପରିଚୟ, ଏବଂ 2014 ମସିହାରେ ଉକ୍ରେନ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଯୁଦ୍ଧ, ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ନିଜେ ସତ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରନ୍ତି, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଜ୍ଞାନୀ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନେ କିଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାହିଁ ସ୍ଥାପିତ କରେ।

ସେହି ସତ୍ୟ 2014 ମସିହାରେ ଇତିହାସରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା, ଯାହା 2001 ପରେ ଅଟେ, ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟର ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ, 2015 ମସିହାରେ, ସବୁଠୁ ଧନୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ଯିଏ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟରୁ ଗଣନା କଲେ ଷଷ୍ଠ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ସେ ଗ୍ଲୋବାଲିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଦଶମ ପଦ ୧୯୮୯ ମସିହାର ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ରୁଷିଆକୁ “ଦୁର୍ଗ” ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇଟି ପଦରେ, ରୁଷିଆ ପ୍ରକ୍ସି ଯୁଦ୍ଧଗୁଡ଼ିକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିବ, ଏବଂ ପୁଟିନ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଜୟୀ ହେବେ। ପଦଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ସେହି ଇତିହାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୁଏ।

> “ଦାନିୟେଲ ନିଜର ଅଂଶରେ ଏବଂ ନିଜର ସ୍ଥ ାନରେ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ଅଛନ୍ତ ି। ଦାନିୟେଲଙ୍କ ର ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମାନଙ୍କ ୁ ବୁଝିବା ଉଚିତ। ସେମାନେ ପରସ୍ପ ରକୁ ବ୍ୟ ାଖ୍ୟ ା କରନ୍ତ ି। ସେମାନେ ବିଶ୍ୱ କୁ ସେହି ସତ୍ୟ ମାନ

> ଦେଇଥାନ୍ତି, ଯାହାକି ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଲୋକ ବୁଝିବା ଉଚିତ। ଏହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବ ାଣୀମାନେ ବିଶ୍ୱ ରେ ସାକ୍ଷ ୟ ସ୍ୱ ରୂପ ହେବାକୁ ଅଛନ୍ତି। ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନରେ ସେମାନଙ୍କ ର ପୂରଣ ଦ୍ବ ାରା, ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜକୁ ବ୍ୟ ାଖ୍ୟ ା କରିବେ।" The Kress Collection, 105.

ଏକାଦଶ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟରେ ଏହାର ଐତିହାସିକ ପୂରଣ ଦ୍ୱାରା ଅମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ; କିନ୍ତୁ "ପଙ୍କ୍ତିର ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ଅନୁସାରେ, ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ଅଛି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଶିଷ୍ୟ ଯେଣ୍ଡ "ଓଭରଫ୍ଲୋଇଂ, ଏବଂ ପାସିଂ ଓଭର" ବିଷୟକ ତିନୋଟି ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ଏକତ୍ର କରିପାରେ, ସେଥିପାଇଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚଷଷ୍ଠି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ରେଖାରେ ଆଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ପାଞ୍ଚଷଷ୍ଠି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ, ଦୁଇଟି ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହା ଏହିଥିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବ୍ୟବଧାନରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାନ୍ତି। ଆରମ୍ଭରେ ପାଞ୍ଚଷଷ୍ଠି ବର୍ଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଏହା ଏହିଥିକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଶେଷରେ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ପାଞ୍ଚଷଷ୍ଠି ବର୍ଷ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ।

ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ପାଞ୍ଚଷଠି ବର୍ଷ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ତିନୋଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥାନର ମୋହରାକୁ ଧାରଣ କରେ। ପ୍ରଥମଟି ଥିଲା 742 BC, ତାହା ପରେ ଉଣେଇଶ ବର୍ଷ ପରେ 723 BC, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପରେ 677 BC। ଏହି ତିନୋଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥାନ ଶେଷରେ 1798, 1844, ଏବଂ 1863 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଆରମ୍ଭର (Alpha) ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷର ସମୟାବଧି ମନ୍ଦିର ଓ ସୈନ୍ୟଦଳର ପଦଦଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଶେଷର (Omega) ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପବିତ୍ରସ୍ଥଳ ଓ ସୈନ୍ୟଦଳର ପୁନଃସ୍ଥାପନାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେବେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ (ଯିଏ Alpha ଓ Omega ମଧ୍ୟ) ସେହି ମନ୍ଦିରଭିତରକୁ ହଠାତ୍ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଯାହାକି ସେ 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ସେହି ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ ଉନ୍ମୋଚନ କରିଥିଲେ।

ଇସାୟା 742 BC ମସିହାରେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷର ପୂର୍ବରେ ଉଣେଇଶ ବର୍ଷ ଅଛି, ସେହି ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ତାହାର ସମାପ୍ତିବେଳେ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପରେ ପୁନର୍ବାର ଗୋଟିଏ ଚିଆସ୍ଟିକ ଗଠନରେ ଉଣେଇଶ ବର୍ଷ ଆସେ। 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଣେଇଶ ବର୍ଷ, ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରେ—ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରଣ ଯାହା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ଇତିହାସରେ ଘଟିଥିବା ବିଦ୍ରୋହର କାରଣରୁ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଗଲା। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ 11ର ପଦ 10 ରୁ 12 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥଭାବେ ବିଭକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଜଣେ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା କେବଳ ଏହିକଥାକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ ନାହିଁ (ଯଦି ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି) ଯେ 2014 ମସିହାରେ ରୁଷ ଉକ୍ରେନରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିବ, ବରଂ ଏହାମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ କରେ ଯେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ। ଯେପରି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ସେହିପରି ସେହି ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ—ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ଇତିହାସର ସତ୍ୟ ନିଜେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ—1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଣେଇଶ ବର୍ଷର ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

1844 ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହା 2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। 1863 ଯିରୀହୋର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। 1863ରେ ପଥଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ, ଯେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ "ଯିରୀହୋର ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା" ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଅନ୍ତି। ଯେ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ, ସେଥିରେ ଷୋଳଷ ପଦ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏକାଦଶ ପଦ 2014 ଠାରୁ ପୁଟିନଙ୍କ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିଜୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକ୍ସି ଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ପରେ ତ୍ରୟୋଦଶରୁ ପଞ୍ଚଦଶ ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ତୃତୀୟ ପ୍ରକ୍ସି ଯୁଦ୍ଧ ଅନୁସରଣ କରେ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକୁ ଏକାଦଶ ଏବଂ ଦ୍ୱ ାଦଶ ପଦ ସହିତ ଏକତ୍ର କଲେ, ଆମେ 2014 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଉକ୍ରେ ନୀୟ ଯୁଦ୍ଧ କୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରୁ, ଯାହା ପରେ 2015 ମସିହାର ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଅଭିଯାନ ଘଟିଲା, ଏବଂ ତାହା ପରେ 2016 ମସିହାରେ ସର୍ବାଧିକ ଧନୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନିର୍ବାଚନ ହେଲା। ଦ୍ୱ ାଦଶ ପଦ ପରେ ରବିବାର ବିଧିର ପୂର୍ବରୁ

ଥିବା ଶେଷ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧ, ତୃତୀୟ ପ୍ରକ୍ସି ଯୁଦ୍ଧରେ, ଅନୁସରଣ କରେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକ୍ସି ଯୁଦ୍ଧ, ଯାହା ସୀମାରେଖା ଯୁଦ୍ଧ ଅଟେ, ଷଷ୍ଠ ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ଧନୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନିର୍ବାଚନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

୧୮୪୪ ରୁ ୧୮୬୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସରେ, ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କର ଦୁଇଟି ଲାଠି ଏକତ୍ର କରାଯିବାକୁ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଏକତ୍ରୀକରଣ ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱର ସମ୍ମିଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ। ୧୮୪୪ ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଆସିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ସବ୍ବାଥ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଲୋକକୁ ଅନାବୃତ କଲେ। ୧୮୪୯ ମସିହାରେ ପ୍ରଭୁ ମହା ନିରାଶା ସମୟରେ ଛିତରାଇଯାଇଥିବା ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ମେଷପାଳକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କଲେ। ୧୮୫୦ ମସିହାରେ ସେ ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିତ୍ରପଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପରିଚାଳିତ କଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ "ଯିରୀହୋର ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଇବା" ପାଇଁ ସେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଘୋଷଣୀୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିତ୍ରରୂପେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେବା ପାଇଁ। ସେହି ଚିତ୍ରପଟରେ "ପୁରୁଣା ଚିତ୍ରପଟ" ପରି "ସାତ ସମୟ" ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା।

୧୮୫୬ ମସିହାରେ, ସେ "ଯିରୀହୋର ଯୁଦ୍ଧ" ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଆଲୋକ ଥିଲା, ତାହାର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲିଦେଲେ। ସେହି ଆଲୋକ ହେଉଛି ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ପ୍ରଥମ ଆଲୋକର ଏକ ବୃଦ୍ଧି। ସେହି ଆଲୋକ "ସାତ ସମୟ"ର ଆଲୋକ ଥିଲା, ଯାହା ପୁରାତନ ଯିରୀହୋର ଯୁଦ୍ଧରେ ପୁନଃପୁନି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ଯେ ଆଲୋକ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବାକୁ ଥିଲା, ସେହି ଆଲୋକ ଲାଓଦିକୀୟ ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଜାଗରୁତ କରିବା ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଫିଲାଡେଲଫିୟାର ଅନୁଭବକୁ ଫେରାଇ ନେବା ପାଇଁ ଥିଲା। ସେହି ଶେଷ ଆଲୋକ ପ୍ରଥମ ଆଲୋକର ଏକ ବୃଦ୍ଧି ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜା ସେହି ଆଲୋକକୁ ଅବହେଳା କଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଲାଓଦିକୀୟର ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ବାଛିନେଲେ। ୧୮୪୪, ୧୮୪୯, ୧୮୫୦, ୧୮୫୬ ଓ ୧୮୬୩ ପାଞ୍ଚଟି ୱେମାର୍କକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ଠାରୁ ସିଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର କାରଣରୁ ଯେରିହୋ ସହର ଦୃଢ଼ଭାବରେ ବନ୍ଦ ରଖାଯାଇଥିଲା; କେହି ବାହାରୁ ଯାଉନଥିଲେ, ଓ କେହି ଭିତରକୁ ଆସୁନଥିଲେ। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ମୁଁ ଯେରିହୋକୁ, ତାହାର ରାଜାଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ପରାକ୍ରମୀ ବୀରମାନଙ୍କୁ ତୁମ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଛି। ଆଉ ତୁମେ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧପୁରୁଷମାନେ ସହରକୁ ପରିକ୍ରମା କରିବେ, ସହର ଚାରିପାଖରେ ଏକଥର ଘୁରିବେ। ଏପରିଭାବେ ତୁମେ ଛଅ ଦିନ କରିବ। ଏବଂ ସାତଜଣ ଯାଜକ ସିନ୍ଦୁକର ଆଗରେ ମେଷଶୃଙ୍ଗର ସାତଟି ତୂରୀ ବହନ କରିବେ; ଆଉ ସପ୍ତମ ଦିନେ ତୁମେ ସହରକୁ ସାତଥର ପରିକ୍ରମା କରିବେ, ଏବଂ ଯାଜକମାନେ ତୂରୀ ବାଜାଇବେ। ଏବଂ ଏହା ଘଟିବ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମେଷଶୃଙ୍ଗରେ ଦୀର୍ଘଧ୍ୱନି କରିବେ, ଏବଂ ତୁମେ ତୂରୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବ, ସମସ୍ତ ଲୋକ ମହାଧ୍ୱନିରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ହୁଙ୍କାର କରିବେ; ତେବେ ସହରର ପ୍ରାଚୀର ସମତଳଭାବେ ଭଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ସମ୍ମୁଖ ସିଧା ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଯିବ। ତେବେ ନୂନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୂୟ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ଉଠାଅ, ଏବଂ ସାତଜଣ ଯାଜକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକର ଆଗରେ ମେଷଶୃଙ୍ଗର ସାତଟି ତୂରୀ ବହନ କରନ୍ତୁ। ପୁନର୍ବାର ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆଗକୁ ବଢ଼ ଓ ସହରକୁ ପରିକ୍ରମା କର; ଆଉ ସଶସ୍ତ୍ର ପୁରୁଷମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକର ଆଗରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ନ୍ତୁ। ଏବଂ ଏପରି ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଯିହୋଶୂୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କହିସାରିଲେ, ମେଷଶୃଙ୍ଗର ସାତଟି ତୂରୀ ବହନକାରୀ ସାତଜଣ ଯାଜକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ ଓ ତୂରୀ ବାଜାଇଲେ; ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ସେମାନଙ୍କ ପଛୁଆରେ ଚାଲିଲା। ସଶସ୍ତ୍ର ପୁରୁଷମାନେ ତୂରୀ ବାଜାଉଥିବା ଯାଜକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଉଥିଲେ, ଓ ପଛର ସେନାଦଳ ସିନ୍ଦୁକ ପଛରେ ଆସୁଥିଲା; ଏହିପରି ଯାଜକମାନେ ଯାଉଥାଇ ତୂରୀ ବାଜାଉଥିଲେ। ଏବଂ ଯିହୋଶୂୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, କହି, ତୁମେ ହୁଙ୍କାର କରିବ ନାହିଁ, ନିଜ କଣ୍ଠରେ କୌଣସି ଶବ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ, ତୁମ ମୁଖରୁ କୌଣସି କଥା ମଧ୍ୟ ବାହାରିବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମକୁ ହୁଙ୍କାର କରିବାକୁ କହିବି ନାହିଁ; ତାହାପରେ ତୁମେ ହୁଙ୍କାର କରିବ।

ତେଣୁ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସିନ୍ଦ ୁକ ନଗରକୁ ଗୋଟେଥର ପରିକ୍ର ମା କଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ଶିବିରକୁ ଆସି ଶିବିରରେ ରାତି କାଟିଲେ। ପରେ ଯିହୋଶୂୟ ପ୍ର ଭାତେ ସକାଳୁ ଉଠିଲେ, ଏବଂ ଯାଜକମାନେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସିନ୍ଦ ୁକ ବୋହିଲେ। ଏବଂ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସିନ୍ଦ ୁକର ସମ୍ମୁଖରେ ମେଷଶୃଙ୍ଗ ର ସାତୋଟି ତୂରୀ ବୋହିଥିବା ସାତ ଯାଜକ ନିରନ୍ତ ର ଆଗକୁ ଯାଇ ତୂରୀ ବାଜାଉଥିଲେ; ଏବଂ ସଶସ୍ତ୍ର ପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଉଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ପଛର ଦଳ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସିନ୍ଦ ୁକର ପଛପଛେ ଆସୁଥିଲା, ଯାଜକମାନେ ଆଗକୁ ଯାଇ ତୂରୀ ବାଜାଉଥିବାବେଳେ। ଏବଂ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଦିନ ସେମାନେ ନଗରକୁ ଗୋଟେଥର ପରିକ୍ର ମା କରି ଶିବିରକୁ ଫେରିଆସିଲେ; ଏଭଳି ସେମାନେ ଛଅ ଦିନ କଲେ। ଏବଂ ସପ୍ତ ମ ଦିନ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ସେମାନେ ଉଷାକାଳରେ ବହୁତ ସକାଳୁ ଉଠି, ସେହି ପ୍ର କାରେ ନଗରକୁ ସାତଥର ପରିକ୍ର ମା କଲେ; କେବଳ ସେହି ଦିନେ ସେମାନେ ନଗରକୁ ସାତଥର ପରିକ୍ର ମା କଲେ। ଏବଂ ସପ୍ତ ମ ଥରେ, ଯେତେବେଳେ ଯାଜକମାନେ ତୂରୀ ବାଜାଇଲେ, ଯିହୋଶୂୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ କହିଲେ, ଜୟଧ୍ୱ ନି କର; କାରଣ ସଦାପ୍ର ଭୁ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ୁ ଏହି ନଗର ଦେଇଛନ୍ତ ି।

ଏବଂ ସେହି ନଗର, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜେ ଓ ତାହାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କିଛି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବ; କେବଳ ବେଶ୍ୟା ରାହାବ ଜୀବିତ ରହିବ, ସେ ଓ ତାଙ୍କ ଘରରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ, କାରଣ ସେ ଆମେ ପଠାଇଥିବା ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇଥିଲା। ଆଉ ତୁମେମାନେ, ଯେପରି କରିହେଉ, ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ବସ୍ତୁଠାରୁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଦୂରେ ରଖ, ନହେଲେ ତୁମେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ବସ୍ତୁରୁ କିଛି ନେଲେ ନିଜେମାନେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ଶିବିରକୁ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ କରି ତାହାକୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରିବ। କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ରୂପା, ସୁନା, ପିତଳ ଓ ଲୋହାର ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର କରାଯାଇଛି; ସେଗୁଡ଼ିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭଣ୍ଡାରକୁ ଯିବ। ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଯାଜକମାନେ ତୂରୀ ବାଜାଇଲେ, ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଧ୍ୱନି କଲେ; ଏବଂ ଏମିତି ହେଲା ଯେ, ଲୋକମାନେ ତୂରୀର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ମହାଧ୍ୱନିରେ ଧ୍ୱନି କଲେ, ପ୍ରାଚୀର ସମତଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଗଲା; ତାହାପରେ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଧା ନଗରକୁ ଚଢ଼ିଗଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନଗରକୁ ଦଖଳ କଲେ।

ଏବଂ ସେମାନେ ନଗରରେ ଯାହା କିଛି ଥିଲା ସେ ସବୁକୁ, ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ, ଯୁବକ ଓ ବୃଦ୍ଧ, ବଳଦ, ମେଷ ଓ ଗଧାକୁ, ତଲୱାରର ଧାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନଷ୍ଟ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଯିହୋଶୂୟ ଦେଶଟିକୁ ଗୁପ୍ତଚରି କରିଆସିଥିବା ସେହି ଦୁଇଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, "ବେଶ୍ୟାର ଘରକୁ ଯାଅ, ଏବଂ ସେଠାରୁ ସେହି ନାରୀକୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବାହାର କର, ଯେପରି ତୁମେ ତାହାକୁ ଶପଥ କରିଥିଲା।" ତେବେ ସେହି ଯୁବକମାନେ, ଯେମାନେ ଗୁପ୍ତଚର ଥିଲେ, ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ରାହାବକୁ, ତାହାର ପିତାକୁ, ମାତାକୁ, ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବାହାର କରିଆଣିଲେ; ଏବଂ ତାହାର ସମସ୍ତ ଆତ୍ମୀୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରି ଇସ୍ରାଏଲର ଶିବିର ବାହାରେ ରଖିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ନଗରକୁ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଥିଲା ସେ ସବୁକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦହନ କଲେ; କେବଳ ରୂପା, ସୁନା, ପିତଳ ଓ ଲୋହାର ପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଭଣ୍ଡାରରେ ରଖିଲେ। ଏପରିଭାବେ ଯିହୋଶୂୟ ବେଶ୍ୟା ରାହାବକୁ, ତାହାର ପିତାର ଗୃହକୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଜୀବିତ ରଖିଲେ; ଏବଂ ସେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଛି; କାରଣ ଯିହୋଶୂୟ ଯେଉଁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଯିରୀହୋକୁ ଗୁପ୍ତଚରି କରିବାକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ଯିହୋଶୂୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଶପଥବଦ୍ଧ କରି କହିଲେ, "ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠି ଏହି ଯିରୀହୋ ନଗରକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବ; ସେ ତାହାର ପ୍ରଥମଜାତ ପୁତ୍ରର ମୂଲ୍ୟରେ ଏହାର ଭିତ୍ତି ପକାଇବ, ଏବଂ ତାହାର କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ରର ମୂଲ୍ୟରେ ଏହାର ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବ।" ଏପରିକାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କର କୀର୍ତ୍ତି ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲା। ଯିହୋଶୂୟ 6:1–27.